

Maade. Det vil ses, at Forskjellen imellem Tolden paa raffinerede og Naasukkere er betydelig mindre i dette Lovforslag, end den var tidligere, og at man er bleven staaende ved en Position af 12,5 Ore for raffinerede Sukkere. Den høitærede Minister siger i sine Motiver, at han tror uden Betænkning at kunne gaa saa vidt, skøndt man ikke uden stor Energi vil kunne konkurrere med fremmede Fabrikker. Jeg er ganske overbevist om, at den høitærede Minister paa ingen Maade er gaaet for vidt, og jeg tror, at det vil ses, at jeg heri samstemmer med de Udtalelser, som ere faldne under de forskjellige Forhandlinger tidligere angaaende denne Sag. Jeg tilstaar, at jeg troede, at man kunde have gaaet noget videre, og jeg skal tillade mig, at gjøre opmærksom paa, at selv om der forrige Aar var Enighed tilstede om Positionen 12,50, saa stode Sukkeraffinaderierne da paa et andet Punkt noget ugunstigere end ved nærværende Lovforslag. Det vil nemlig erindres, at der var en Mellemposition af Sukker, som gav en Told af 10 Ore, og i de Forhandlinger, som foretog sig fra en Kommission, hvori der var repræsenteret Mænd af Jaget fra forskjellige Eider, findes der forskjellige Udtalelser, hvoraf det fremgaar, at Raffinaderierne bruge Meget af de Sukkere, som betalte Tolden med 10 Ore. I de betydeligste to Raffinaderier er Forbruget af Sukker til høi Told $\frac{1}{10}$ af hele Forbruget, nemlig 2 Millioner Pund, og i et andet Raffinaderi er Forbruget af Sukker til høi Told $\frac{1}{4}$ af hele Forbruget. Det dreier sig vel ikke om noget stort Beløb, idet Beløbet kun bliver 12,000 Kroner for de to Raffinaderier, men det er dog en Vættelse, som er indført ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg skal strax udtale, at jeg ikke anser det for utvilsomt, om det er rigtigt af andre Grunde at opgive at sætte et forskjelligt Tøl for de fine Naasukkere. Der er virkelig en saadan Forskel imellem dem, at jeg tror, at det vilde have været naturligt at blive staaende ved den Position, som den midlertidige Lov af 1871 indførte i saa Henseende. Jeg skal nu udtale mig om en Position, som mangler, Noget, som jeg beklager, og som jeg haaber kan forandres, inden denne Lov gaar fra os. Jeg sigter herved til Muskovadosukkere. Der er talt meget om denne Artikel, og Alle have været enige om, at der er flere Grunde, hvorfor man burde sætte en særegen lavere Told derpaa. Ganke vist spiller Hensynet til Bestindien en vis Rolle, men dette Hensyn kan man ikke sige er fyldestgjort; thi den høitærede Minister har ganske sikkert forelagt en Lov for paa en Maade at komme Bestindien imøde, men Følgerne af denne Lov vilde ikke føles før om nogle Aar. Hensynet til Bestindien er imidlertid for mig forsvindende ved en Toldlov; men derimod er der en anden Ting, som overfor Raffinaderierne spiller en stor Rolle, og som den høitærede Minister ogsaa har

vedkjendt sig, og det er den Indfyndelse, som Forbruget af denne Artikel her i Landet kan have paa vor Skibsart og paa vort hele Handelsrøre. Jeg tror ingenlunde, at dette er uden Betydning. Den høitærede Minister indrømmer selv i Motiverne til denne Lov, at det maa anses for erkjendt, at der i Genhold til deres Sukkerindhold er Grund til at give disse Sukkere en noget lavere Toldafgift. En Grund til ikke at gjøre dette skulde maasse være Vanskeligheden ved at kjende Mustovados fra andre Sukkere. Jeg tror nu ingenlunde, at denne Vanskelighed er saa stor, og de ærede Herrer, som have været sammen med mig i Udvalget om denne Sag ifjor, ville vide, at der i saa Henseende forelaa meget afvigende Erklæringer fra selve Toldvæsenet, idet Nogle ingenlunde ansaa det for vanskeligt, Andre derimod for særdeles vanskeligt, og selv om man for Sukkeret, der, som sagt, indbringer $27\frac{1}{2}\%$ af hele Indførselstoldindtægten, skulde opdage en særegen Stab til at bedømme Sukkerne, saa vilde det ikke være for meget forlangt. Noget Saadant er heller ingenlunde ubekjendt i England, idet der var særegne Toldbedsmænd for Sukkeret, og i Frankrig er der ansat visse „experts“, til hvem tvivlsomme Spørgsmaal blive henviste. Jeg tror, som sagt, at det ved en saa vigtig Artikel som Sukker ikke er for meget forlangt, at der kræves en særegen Stab af Embedsmænd. Der er Noget, som undrer mig ved det foreliggende Lovforslag, og det er, at man med Hensyn til Muskovadosukkeret beholder alle Ulemperne, der ere forbundne med Indførslen. De Herrer ville finde, at der i denne Lov er bestemt en særegen Thara for Muskovados. Dette kan jeg nu overmaade godt forstaa; thi det er et af de Punkter, hvor Muskovadosukkeret er vanskeligt stille lige overfor de Sukkere, som de nærmest have at konkurrere med, nemlig fra de nærliggende Lande. Det er naturligt, at de Sukkere, der komme langt borte fra, maa have en vægtigere Emballage end de andre. Det er ogsaa naturligt, at man ved den tidligere midlertidige Lov ved Spørgsmaalet om Emballage gav de Sukkere en Indrømmelse, som kom langt borte fra, hvorved Ubilligheden blev noget formindsket; men i det Dieblit man har en Position om Tharaen for Muskovadosukkere, beholder man selvfølgelig alle Ulemperne, da Stridighederne mellem Toldautoriteterne og Importøren om, hvad der er Muskovadosukker, og hvad ikke, vilde vedvare. Kan man ikke nøiagtig sætte en Adskillelse, saa kan man ikke give Muskovadosukkeret en særegen Thara. Jeg tror, at her er et af de Spørgsmaal, som nøiagtig bør drøftes, og som bør behandles udenfor Salen. Jeg mener tillige, at, naar man vil tage Sukker-toldlagen i sin Helhed og ikke blot vil træffe midlertidige Foranstaltninger eller give en midlertidig Lov, der da er et overordentlig vigtigere og større Spørgsmaal, som bør tages under Overveelse, nemlig,